

Ríkmannabjøganna skitna samvitska

Standi og sovi
hvækki við

Stendur Hon aftur her
– árvakin og vill –.

»Nú hava vit fingið nóg mikið.
Nú verður Aðalverkfall!!

Nívandi tøg
niðurrivnir garðar,
gapandi, greflig sár,

fløktar kenslur
ongin ljómur.

blýtung fótafet
bogin ryggur
sálanna beinagrind

Lívsjáltandi
ljómurin
tagnaður.

Ljósið
vorðið til
myrkur

frá tøgningi
flýggja

kroppurin flýggjar
men
sálar- og andslikamið
verður verandi.

Skelvan og angist
onki ljóð.

Starandi, deyð eygu.

Forhangið skrædnaði
fastan svevur
ríkmannabjøgarnir
spekulantarnir
sjakalarnir,
pamparnir.

Spekulantanna eiturormar
seta
greflig
sjálvsþeknis sár.

Tú verkamannafjöld
fært eitt grønkandi vár
at koparmorminum
vilt líta!

spekulantarnir
við himnaslotandi eygum
sjakalarnir í fylgju
fyri teimum
onki er óført.

Vambasíðu ríkmannabjølgar
sita í skýmaskotum
tey vælbjargaðu
við teirra lið
fáa ongantíð ov nóg

materialistisku greðingarnir

hava ongantíð
kent neyðina
svongdina, þínuna
sorgina
eyðmýktina

altíð
flotið omaná
spekulantapottunum

ein pottur tømist
annar fyllist

í spekulantaheiminum
er altíð javnvág

Tey hánæsaðu
vælbjargaðu
tryggu, »fullkomnu«
klæðseksdrongirnir
túsundbeinini
syrgja fyri

at
verkamannastætturin
á knøunum liggur
stríðist
kemur ongantíð uppundan

doyr ein spekulantur
sjakalur
tekur annar við
fyri aftur at fylla
teir fjarandi
spekulantapottarnar

spekulanta- og
sjakalstætturin
eru heimsumfevnandi

Vit flýggja
av neyð
kunnu ei liva av
persónsdýrkan og
gekkaskorta mentan.

mentanin
virkin í gerandisdegnum
fólksins sál
ei í glæstriborgum
ávísar dagar
klokkutímar

onki fólk
bert
»ulllynd« seyðamentan

spekulantar
flýggja ikki
teir flyta rók
vegna ov fáar
mjólkikýr

fáa eingla ásjón
verða gudum líkir.

eitt stutt bil
síðan
aftur teir venda

og fremja
enn herviligari
nýðingsgerðir

sjakalarnir
sýna teim veg
við lógum
ið teir sjálvir smíða
– verja tey »veiku«
teim, ið sýnt verður
órættvísi,
verða eyðmýkt,

so

– verkamannastætturin
øll í okkara samfelag
veruliga »veiku« –
verða traðkað
niðurboygd

Svá er muran
í yvirstættini
valdsharrunum og
tess sleikjarum

Klokkurnar ringja
til jarðarferðar

Ríkmannasvínini og tær
fínu frúurnar
og »sleikjarar« teirra
dansa galdrandi
um gullkálvin

Í fínum búnum
á stinkandi
drykkjustovum
glæstriborgum

Verkamannastætturin
niðurboygdur, traðkaður
fyri at
veita spekulantunum
og tess leigusveinum
hjálp til handa

tey vælbjargaðu
verða vard

Verkamannastætturin
kammeratar
gerið uppreistur !

Aðalverkfall !!

Í verki sýna
satt rættvísi
sannan javnrætt !!

Vit krevja

ríkmannabjøgum
spekulantum, sjakalum
teim vælbjargaðu
túsundbeinum
yvirklassanum og
tess leigusveinum

og hesum
durafjórigin sýna !!! «

Stendur Hon her
í durunum
og krevur
Aðalverkfall ???

»Nú vendist ikki aftur«
sigur Hon
»Aðalverkfall !!!«

eg dugi nú
sovandi standa
eins og so mangar
almennar svøvnhftir
túsundbein við

»Verkamannastætturin
sonnu kammeratar
standið saman
fylkist í hóp !
eitt væl fyriskipað
Aðalverkfall
úti í havsbrúnni
eg hómi

annars
aftur á køstagarð
feudalsamfelagið

seyðir og neyð
hirðar og neytakonur

knæbursur og kot

glæstriborganna mentan

í háseti
svarta skúlan seta

yvirstætturin
í teim fínu klubbunum
situr

at teim neyðstöddu flenna

Røra teirra gudar og mammon
í stóra spekulantapottinum.

Aðalverkfall ella
sovandi inn í deyðan !

Eftir er
jarmandi seyður
dvørgamál í homrum.